IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Seite 18v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tãquã ppt̃ id qd̃ in illu cogitauerant do
ultiscente in eis talia sustinerent. Ruben
aũ nimũ erat. & eos in eiũ penitentie
sermonib' increpabat. erq̃ nulla q̃dẽ ge
neratẽ utilitas de ioseph. Illos v̊ q̃ q̃d
mali sustinerent. puindicta illi faci
ente dõ fortẽ tolerare poscebat. Hec
enĩ dicebant adinuicẽ. ñ credentes suã
linguã ioseph intelligere. Omis autẽ
ruben increpante habebat delectio
Jpenitentia rerũ gestarũ. cũ ipsi ñco
gitassent illo tẽpore. pq̃b' cũ tẽ puni
rent. iudicabant dm̃ esse iustissimũ.
Videns aũ eos ioseph sic estuantes p com
passionẽ cessit in lacrimas. nolensq;
frib' apparere discessit. Et p'q̃. reliqt
eos. iterũ uenit ad eos. Et retinens ob
sidẽ symeon preuersione frm̃. illos
sumptes mercimoniũ tritici abire p̃
cepit. iubens ministro ut pecuniã q̃
emptione frumti detulerant one
rib' eq̃ latenter inmittens dimittere &
eos illã pecuniã partẽ portaturos.
Ille q̃dẽ impata pfecit. Iacob aũ fi
lii uenientes in chananeã. nunciaue
rũt pat̃ q̃ eis in egypto ẽtigerant. & q̃a
quasi exploratores regis illuc uenis
sent credit̃. dicentib' q̃ se frs ẽẽ. &
undecimũ apd̃ patrẽ domi reliq̃sse
creditũ eis ñsit. & q̃m symeon reliq̃rẽ
apd̃ pncipẽ militie. donec benyamin
uiret. & fidẽ de his q̃ase apd̃ eũ dic
ta fuerant pficeret. rogabantq;
patrẽ nichil metuentẽ ut cũ eis
iuuenculũ destinaret. Iacob aũ ni
chil omino placebat. ex his q̃a filius su
is Oh. gesta ẽ. & dũ de symeon de
tentione grauiter ferret. stultissimũ
iudicabat benyamin q̃q; his malis ad
icere. & ille q̃dẽ neq; ruben sermonib'
supplicantis flectus ẽ suos filios traden
te. ut siq̃d beniamin intinere pate
retur eos occideret auus. Illi v̊ hesitabant
in his malis q̃s potiũ ẽturbabat argen
tũ qd̃ in saccis missũ inuenerant. Tri
tico v̊ qd̃ delatũ fuerat iã deficien
te fame magis inualescente. coactis
necessitate iacob. benyamin delibe
rauit cũ frib' destinare. Non enĩ pote
rant in egypti uenire. ñ cũ sua iussio
ne pgerent. Cũq; famẽ cotidie augeri
ẽspiceret. filius supplicantib' q̃d aliud
de ẽsenti faceret non habebat. Iudas
aũ cũ ẽẽt in alis uir audax. & in his
apd̃ eũ fiducialiter usus ẽ. dicẽs eũ ñ de
bere de frẽ metuere. neq; aliq̃d aduer
sũ suspicione ẽspicere quo nichil cir
ca eũ agendũ foret ubi ds ñ adẽẽt. &
q̃a q̃q̃d ei imminiret etiã apd̃ eũ
manenti omino ẽtingeret. eos aut
sic pal̃a in pditione pueri adicere
ñ debere. nec alimtũ ex ubertate pha
raonis pmissũ. ppt̃ puerũ irracio
nabiliter auferendũ. Cogitandũ aũ de
salute symeon. ne dũ parceret pfec
tui benyamin ille pmeret. deo aũ
de illo ẽẽ credendũ. Quo exhortan
te atq; dicente aut saluũ reuocare
filiũ. aut se cũ eo remansurũ atq;
uicturũ. Credens etiã iacob tradidit
benyamin. & duplex tritici p̃ciũ.
simul q̃q̃ apd̃ chananeos nasciũt
unguenta balsami. & stacten. Itere
buttũ. & mel. munera ioseph direẽ
ẽẽ portanda. Multe v̊ a patre in e
gressione filiq; effundunt lacrime.
partẽ & ab illis. Ille v̊ nãq; si filios
saluos detinere suo recipe cogita
bat. illi v̊ frẽm in colomẽ reppirent.
nichilq; peq̃ tristicia mali ppessi.